

KLAGANDE

C4 Shopping Fastighet 4 AB, 556987-7037

Ombud: Skattejurist Paulina Fenson

MOTPART

Skatteverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Malmös dom den 1 oktober 2024 i mål nr 4269-23,
se bilaga A

SAKEN

Fastighetstaxering
Ersättning för kostnader

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten bifaller överklagandet och förklarar att de byggnader på fastigheten X [redacted] 9:188 som inrymmer JumpYard och Leo's Lekland ska indelas som specialbyggnader vid 2022 års fastighetstaxering.

Kammarrätten beviljar C4 Shopping Fastighet 4 AB ersättning för kostnader i förvaltningsrätten och i kammarrätten med ytterligare 100 000 kr.

Kammarrätten avslår överklagandet i övrigt.

Avgörandet är elektroniskt undertecknat

YRKANDEN M.M.

C4 Shopping Fastighet 4 AB yrkar att byggnaderna som hyrs av JumpYard respektive Leo's Lekland ska indelas som skattebefriade specialenheter, bad-, sport- och idrottsanläggningar. Bolaget yrkar även ersättning för kostnader i förvaltningsrätten och i kammarrätten med sammanlagt 264 000 kr.

För att en byggnad ska indelas som en skattebefriad bad-, sport- och idrottsanläggning krävs att byggnaden används för bad, sport, idrott och liknande. Det krävs också att allmänheten har tillgång till anläggningen.

Trampolinerna utgör JumpYards huvudsakliga verksamhet. I trampolinparken finns även en ninjabana (hinderbana), parkour, en mindre konstgräsplan för fotboll och basket och en klättervägg. I taket över en del av lokalen finns även en s.k. skyrider. Det är fråga om samma typ av anläggning som prövats av Högsta förvaltningsdomstolen i rättsfallet HFD 2025 ref. 61.

Leklandet är uppbyggt på samma sätt som JumpYard, men är anpassat för barn och erbjuder en mängd olika aktiviteter. Själva leklandet består av ett stort komplex av anläggningar där barn kan hoppa, springa, klättra, rutscha, krypa, åla, rulla, cykla, kasta m.m. Utöver själva leklandet finns trampoliner och en sportarena för barn där de kan spela innebandy, fotboll och basket. Det finns även arrangemang där barn, under ledning av instruktör under en termin på ett lekfullt sätt, får testa hinderbana, dans, friidrott, fotboll, handboll, innebandy, trampoliner, cykling, gymnastik och klättring (Leos Sport Kidz).

Syftet med skattebefrielse för bad-, sport- och idrottsanläggningar var inte att endast verksamheter som utgör rena idrotter och där förbunden är medlemmar i Riksidrottsförbundet skulle omfattas. Syftet med bestämmelsen var i stället att främja hälsofrämjande verksamheter och skapa utrymme för meningsfulla fritidsaktiviteter. Det framgår inte bara av förarbetena, utan

även av uttrycket ”bad, sport, idrott och liknande”. Lekland måste därför falla in under begreppet ”liknande” i fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Det är en byggnads användning som är avgörande för om den ska indelas som specialbyggnad och det finns ingen anledning att göra en annan bedömning för anläggningar som erbjuder fysisk aktivitet anpassad för barn.

När det gäller ersättning för kostnader bör den del av ersättningen som avser frågan om skiljevägg motiveras av synnerliga skäl och den del som avser specialbyggnad motiveras av att det är ett pilotfall som är viktigt för rättstillämpningen.

Skatteverket anser att överklagandet och yrkandet om ersättning för kostnader i kammarrätten ska avslås och anför följande.

Om kammarrätten anser att de aktiviteter som erbjuds i den nu aktuella trampolinanläggningen är likvärdiga med de som erbjöds i den anläggning som var föremål för prövning i HFD 2025 ref. 61 bör denna byggnad indelas som en specialbyggnad.

När det gäller den byggnad som används som lekland bör HFD 2025 ref. 61 helt sakna betydelse. Även om de aktuella aktiviteterna delvis hade karaktär av lek, nöje och rekreation fann Högsta förvaltningsdomstolen inget stöd för att aktiviteter, som enligt domstolen faktiskt var att hänföra till sport eller idrott, inte skulle kunna föranleda en indelning som specialbyggnad. Det kan inte anses att det finns ett sådant inslag av sport eller idrott i denna verksamhet att anläggningen skulle kunna betraktas som en sport- eller idrottsanläggning.

Kammarrätten bör vara förhindrad att besluta om en högre ersättning för kostnader i förvaltningsrätten. När det gäller ersättning för kostnader i kammarrätten anser *Skatteverket* att en sådan, om bolaget vinner fullt bifall till sina yrkanden, inte ska överstiga 34 000 kr.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Hur ska byggnaderna som inrymmer JumpYard och Leo´s Lekland indelas vid fastighetstaxeringen?

Underinstanserna har redogjort för tillämpliga bestämmelser. Av 2 kap. 3 § första stycket fastighetstaxeringslagen (1979:1152) framgår att byggnadstypen ska bestämmas med hänsyn till det ändamål som en byggnad till övervägande del är inrättad för och det sätt som en byggnad till övervägande del används på. I andra stycket anges att en byggnad, som kan indelas både som t.ex. hyreshus och som specialbyggnad, ska indelas som specialbyggnad.

Bestämmelserna om byggnadstyper i fastighetstaxeringslagen innebär att hyreshus indelas utifrån det ändamål som byggnaden är inrättad för, medan specialbyggnader, däribland bad-, sport- och idrottsanläggningar, indelas utifrån byggnadens användningssätt. Om en byggnad är inrättad eller används för flera ändamål ska det ändamål som dominerar vara avgörande. Huvudfrågan i målet är därmed om de byggnader som hyrs av JumpYard respektive Leo´s Lekland, till övervägande del används för bad, sport, idrott och liknande och därmed ska klassificeras som specialbyggnader.

Högsta förvaltningsdomstolen har i avgörandet HFD 2025 ref. 61 funnit att en byggnad som till övervägande del används för sport, idrott eller liknande ändamål ska indelas som specialbyggnad. Olika delar av den aktuella byggnaden användes på olika sätt. I byggnaden fanns trampoliner, studs mattor, hinderbanor och redskap för hopplekar, men också en mindre fotbollsplan, klätterväggar och en skidramp. Det fanns även en s.k. zipline och en kafe-teria. Domstolen fann att merparten av de aktiviteter som erbjöds i byggnaden var av sådant slag att de var att hänföra till sport eller idrott. Även om aktiviteterna delvis hade karaktär av lek, nöje och rekreation fanns det enligt Högsta förvaltningsdomstolen inte något stöd i lagtext eller förarbeten för att det skulle diskvalificera byggnaden från att betraktas som en sport- eller

idrottsanläggning. Den aktuella byggnaden bedömdes till övervägande del användas för sport, idrott eller liknande ändamål.

Av utredningen i målet framgår att JumpYards anläggning har en lokalarea om ca 3 200 kvm. Den huvudsakliga verksamheten är trampolinerna, men det finns även en hinderbana, en parkourbana, en mindre konstgräsplan för fotboll och basket och en klättervägg. I lokalen finns även en s.k. skyrider. Anläggningen är såvitt kan bedömas i allt väsentligt identisk med den anläggning som enligt ovan prövats av Högsta förvaltningsdomstolen. Kammarrätten gör därmed bedömningen att byggnaden ska indelas som specialbyggnad. Överklagandet ska därför bifallas i denna del.

När det gäller Leo´s Lekland uppgår lokalarean till ca 4 134 kvm och själva leklandet innehåller ett stort komplex av anläggningar där barn på ett lekfullt sätt erbjuds många olika fysiska aktiviteter såsom hopp, klättring, rutschkana, cykling, kast m.m. Leklandet innehåller bl.a. klätterställningar, trampoliner, en sportarena anpassad för barn där de kan spela innebandy, fotboll och basket samt en parkourbana. Det finns möjlighet för barn att med hjälp av instruktör på ett lekfullt sätt pröva hinderbana, dans, friidrott, fotboll, handboll, innebandy, trampoliner, cykling, gymnastik och klättring.

Kammarrätten konstaterar att de aktiviteter som erbjuds i byggnaden har klart fokus på fysisk aktivitet och en meningsfull fritid för barn i ett lekfullt sammanhang. Även om det naturligtvis finns betydande inslag av lek, nöje och rekreation är merparten av aktiviteterna, på det sätt som Högsta förvaltningsdomstolen funnit i sitt avgörande, att hänföra till sport och idrott eller liknande ändamål. Att målgruppen i förevarande fall utgörs av barn föranleder inte någon annan bedömning. Vid sådant förhållande och då allmänheten har tillträde till anläggningen ska byggnaden vid fastighetstaxeringen indelas som specialbyggnad. Överklagandet ska därför bifallas även i denna del.

Ersättning för kostnader

Bolaget yrkar ersättning för kostnader i förvaltningsrätten med 181 500 kr, motsvarande 60,5 timmars arbete och i kammarrätten med 82 500 kr, motsvarande 27,5 timmars arbete. Timarvodet har uppskattats till 3 000 kr.

Eftersom bolaget har fått bifall till sin talan har det rätt till skälig ersättning för sina kostnader för ombud i förvaltningsrätten och i kammarrätten. När det gäller ersättningsyrkandets skälighet gör kammarrätten följande överväganden.

När timarvoden har motiverats utifrån ett ombuds särskilda kunskaper och erfarenhet kan det ställas höga krav på att arbetet utförts självständigt och effektivt (se Högsta förvaltningsdomstolens avgörande i mål nr 3217-21 samt rättsfallen HFD 2019 ref. 16 och HFD 2020 ref. 68).

Förvaltningsrätten har beviljat bolaget ersättning med 25 000 kr med hänsyn till att bolaget vunnit delvis bifall till sin talan där. Kammarrätten instämmer i förvaltningsrättens bedömning i denna del.

Kammarrätten konstaterar att det av ingivna kostnadsräkningar inte tydligt framgår hur ersättningsyrkandet fördelar sig mellan de olika frågorna. Ett mycket stort antal arbetstimmar har lagts ned på rättsutredning, upprättande av överklaganden, genomgång av Skatteverkets beslut och yttranden och förberedelse inför muntlig förhandling och syn. Bolagets inlagor innehåller också en hel del upprepningar av vad som tidigare har anförts. Den hävdade tidsåtgången framstår av dessa skäl som alltför väl tilltagen. Mot den bakgrunden får bolaget anses skäligen tillgodosett med ersättning i förvaltningsrätten och kammarrätten om sammanlagt ytterligare 100 000 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (KR-03).

I avgörandet har deltagit kammarrättslagmannen Johan Sanner (ordförande), kammarrättsrådet Maria Fröberg (referent) och kammarrättsrådet Ewa Mårdberg.

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I MALMÖ
Avdelning 2

DOM
2024-10-01
Meddelad i Malmö

Mål nr
4269-23

KLAGANDE

C4 Shopping Fastighet 4 AB, 556987-7037

Ombud: skattejuristen Emma Hallberg
Fenberg Property Tax

MOTPART

Skatteverket

ÖVERKLAGAT BESLUT

Skatteverkets beslut den 15 juni 2022 avseende fastigheten X [redacted] 9:188

SAKEN

Fastighetstaxering 2022
Ersättning för kostnader

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten bifaller delvis överklagandet på så sätt att byggnadskroppen på fastigheten X [redacted] 9:188 ska anses bestå av tre byggnader och att den del som inrymmer padelhall ska indelas som specialbyggnad.

Förvaltningsrätten avslår överklagandet i övrigt.

Förvaltningsrätten beviljar C4 Shopping Fastighet 4 AB ersättning för kostnader med 25 000 kr.

BAKGRUND

Skatteverket har genom det överklagade beslutet indelat byggnaden på fastigheten X 9:188 i Kristianstad kommun som hyreshus och beslutat att inte indela byggnaden som en specialbyggnad; bad-, sport- och idrottsanläggning. Som skäl för beslutet angavs i huvudsak följande. I byggnaden finns tre hyresgäster; Leos Lekland, Jump Yard och LePadel Kristianstad. Specialbyggnader har med hänsyn till sitt samhällsnyttiga ändamål undantagits från skatte- och avgiftsplikt. Enbart förhållandet att en byggnad används för någon form av fysiska aktiviteter innebär inte att den används på ett sådant samhällsnyttigt sätt som medför befrielse från skatte- och avgiftsplikt. Verksamheter som Leos Lekland och Jump Yard är till sin karaktär att anse som en förströelse- eller nöjesattraktioner för barn och ungdomar. Det är inte visat att den övervägande användningen utgör idrott eller liknande och byggnadens användning uppfyller därmed inte kraven för att den ska kunna indelas som en specialbyggnad.

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING M.M.

C4 Shopping Fastighet 4 AB (bolaget) yrkar att i första hand att byggnaden i dess helhet ska taxeras som en skattebefriad specialenhet; bad-, sport- och idrottsanläggning, i andra hand att de delar av byggnaden som bedöms utgöra bad-, sport- och idrottsanläggning ska taxeras som skattebefriade specialenheter, och i sista hand att den eller de delar av byggnaden som inte bedöms utgöra en skattebefriad specialenhet ska taxeras som övrig byggnad. Bolaget yrkar även ersättning för kostnader för ombud med 181 500 kr.

Till stöd för sin talan anför bolaget i huvudsak följande. Självständigt fungerande enhet inom en byggnad ska anses vara olika byggnader enligt Skatteverkets föreskrifter. Skatteverket ställer upp krav som inte framgår av föreskriftens ordalydelse. Kammarrätten i Stockholm har i avgörande

den 13 juni 2024 i mål nr 76-24 konstaterat att det inte framgår att det är ett krav att en byggnadskropp ska bestå av två eller flera sammanbyggda byggnader för att byggnadskroppen ska kunna indelas som särskilda byggnader, eller att bedömningen ska baseras på hur byggnaden byggnadstekniskt och arkitektoniskt är utformad och att en vertikalt genomgående vägg inte får vara en innervägg. De aktuella skiljeväggarna utgör inte någon tillfällig uppdelning utan består av fasta, brandklassade väggar som vare sig är enkla eller billiga att omdisponera. Bolaget har aldrig medgett att väggarna kan flyttas inom byggnadskroppen. Varje enhet har separat ventilation, el, brandlarm, VA-system och sprinklersystem. Om någon av väggarna skulle rivras för att bygga upp ytterligare en skiljevägg skulle det medföra mycket arbete och höga kostnader för justering av olika system. Den ritning av vilken det framgår ytterligare en skiljevägg togs fram inför byggnationen och visar en alternativ möjlighet. När byggnaden väl uppfördes valde bolaget att inte ha en skiljevägg där. Det är fastighetens skick vid beskaffenhetsdagen som är avgörande och vid den tidpunkten fanns det två skiljeväggar i byggnaden.

Samtliga hyresgäster använder sina lokaler för sport, idrott eller liknande och allmänheten har tillgång till anläggningarna. Hela byggnaden ska därför taxeras som en skattebefriad specialenhet. Av förarbeten till lagstiftningen framgår att skattebefrielse även gäller anläggningar där det bedrivs ekonomiskt lönsam verksamhet. Det saknas skäl för en restriktiv tillämpning av begreppet specialbyggnad då övervikt och stillasittande blir allt vanligare i samhället. Att aktiviteterna som utövas på Leos Lekland och Jump Yard är roliga förtar inte deras karaktär av sport, idrott eller liknande eller det faktum att aktiviteterna uppfyller syftet med att främja sundhetsvård och möjlighet för människor att idka den form av idrott som de föredrar samt skapa utrymme för meningsfulla fritidsaktiviteter. Anläggningar där lättsamma former möjliggör för vem som helst att delta ska inte utestängas från att vara specialbyggnad bara för att tävlingar och träningar för organiserade sportutövare inte hålls där, se Kammarrätten i Göteborgs dom den 11 november 2023 i mål nr 1904-13. Av

samma avgörande framgår att möjligheten att ta del av utbudet på anläggningen i form av barnkalas, möhippor m.m. inte hindrar att aktiviteterna betraktas som sport.

På Jump Yard finns en trampolinanläggning. Trampolinhoppning är en del av Svensk gymnastik som är medlemmar i Riksidrottsförbundet. På anläggningen finns flera olika typer av trampoliner med möjlighet att träna olika hopp och volter. Personal finns alltid tillgänglig och hjälper till med instruktioner för de besökare som önskar det. Det är även möjligt att boka personlig tränare eller guide och det arrangeras åttaveckors trampolinkurser för deltagare från 4 år och läger på skolloven där deltagarna erbjuds lärarledd träning. Det går att hyra hela Jump Yards anläggning och att ha kalas där. Utöver trampolinerna, som utgör Jump Yards huvudsakliga verksamhet, finns även en hinderbana, parkour, en mindre konstgräsplan för fotboll och basket, en klättervägg och en skyrider. Aktiviteterna på Jump Yard utförs i syfte att ha roligt, må bra och prestera mera och det finns möjligheter till hård fysisk träning. Det rör sig inte om aktiviteter med mindre inslag av fysisk aktivitet.

Leos lekland erbjuder en mängd olika aktiviteter för barn där de bland annat kan hoppa, springa, klättra, rutscha, krypa, åla, cykla, kasta m.m. Det finns även trampoliner och en sportarena där barnen kan spela innebandy, fotboll och basket. Det finns möjlighet att arrangera barnkalas där kalasdeltagarna får fri tillgång till leklandet. Aktiviteterna är att betrakta som idrott för barn då de innebär fysisk aktivitet och syftar till att barn genom lek och rörelse ska ha roligt, må bra och kunna prestera bättre. Det motsvarar ett gym för vuxna. Verksamheten är direkt jämförbar med äventyrsbad som erbjuder motion i lekfulla former. Lekland måste falla inom begreppet ”liknande” i lagstiftningen.

Byggnaden utgör inte ett hyreshus då det inte finns bostäder, butiker, hotell eller liknande i byggnaden. Byggnaden utgör inte heller småhus, ägarlägenhet,

ekonomibyggnad, kraftverksbyggnad eller industribyggnad. De särskilda installationer som har krävts för lekland, trampolinpark och padelhall är likvärdiga med vad som gäller för djursjukhus. Om byggnaden inte anses utgöra specialenhet ska den därför i vart fall taxeras som övrig byggnad.

Skatteverket har vid omprövning inte ändrat sitt beslut, se bilaga 1-2. Utöver det anför Skatteverket i huvudsak följande. Huvudregeln är att en byggnadskropp utgör en byggnad. För att denna huvudregel ska kunna frångås är det rimligt att ställa relativt höga krav för att uppnå tanken om förenkling och enhetlighet som hörde samman med införandet av övervägandeprincipen. Det måste vara fråga om sammanbyggda byggnader. En byggnad som är uppdelad genom väggar inne i byggnaden kan inte anses bestå av två eller flera sammanbyggda byggnader. Indelningen ska inte kunna förändras eller påverkas genom förhållandevis enkla åtgärder, som att omdisponera avskiljande innerväggar, utan måste grundas på mer beständiga förhållanden. Det framgår tydligt av ritningar och bolagets egna uppgifter att byggnadskroppen byggnadstekniskt utgör en byggnad. Att väggarna i byggnaden kan flyttas antyder en flexibilitet som inte är förenligt med bestämningen av en byggnad som en stadigvarande enhet.

Skattebefrielse för specialbyggnad är en undantagsreglering och därmed till sin karaktär restriktiv. Vid indelning av byggnad som skattefri specialbyggnad måste avsikten vid lagstiftningens tillkomst beaktas. De anläggningar som omtalades i förarbeten bör anses utgöra ett ramverk för vilken typ av anläggningar som enligt lagstiftaren ska kunna föranleda skattebefrielse. Samhällsutvecklingen sedan dess medför inte att lagstiftarens syfte kan frångås. Många verksamheter kan ha inslag av viss samhällsnytta utan att verksamheten ska behandlas på det skattemässigt mycket privilegierade sätt som är förbehållet specialbyggnaderna. Aktiviteter som hinderbanor, trampoliner och studs mattor tjänar enligt Skatteverket främst ett nöjes- och rekreationssyfte och kan eventuellt sägas ha ett visst begränsat inslag av idrott.

Det saknas anledning att tro att lagstiftarens syfte skulle vara en så extensiv tolkning av begreppet bad, sport, idrott och liknande som bolaget gör gällande. Att även omfatta lekland och liknande verksamheter, där det övervägande syftet är nöje, underhållning och rekreation, i begreppet skulle medföra en icke avsedd utvidgning av undantagen från den generella skatte- och avgiftsplikten. En sådan utvidgning bör endast kunna ske genom att lagstiftningen faktiskt förändras.

Till byggnadstypen hyreshus ska sådana byggnader hänföras för vilka ett hyresvärde kan bestämmas. Byggnadstypen övrig byggnad är en restpost dit de byggnader som inte kan indelas som någon av de andra uppräknade byggnadstyperna ska hänföras. Det krävs att byggnaden är så speciellt inrättad att en indelning och värdering som hyreshusbyggnad leder till ett felaktigt taxeringsvärde. Installationerna i byggnaden är inte att jämföras med installationer som krävs i ett djursjukhus. Det saknas stöd för att en indelning som övrig byggnad skulle medföra en mer korrekt värdemässig taxering. Det skulle snarare medföra ett taxeringsvärde som inte alls avspeglar dess marknadsvärde.

MÅLETS HANDLÄGGNING

Förvaltningsrätten har den 18 september 2024 hållit syn på fastigheten och muntlig förhandling i målet.

Vid synen har i huvudsak följande framförts. Väggarna mellan de olika anläggningarna är brandklassade skiljeväggar som går från golv till tak utan dörrar. Väggarna fungerar som en yttervägg hade gjort och varje anläggning utgör en egen brandcell. Varje anläggning fungerar som en egen enhet och har ett eget teknikrum med separata ingångar. Att bygga om anläggningen vid exempelvis byte av hyresgäst skulle vara förenat med mycket stora kostnader. Man hade i första hand försökt göra ändringar i form av tillfälliga väggar inom enheterna eller hyra ut till en liknande verksamhet.

På Jump Yard finns möjlighet att hoppa själv eller boka en PT-timme med instruktör. Anläggningen är populär hos gymnaster som tränar olika hopp. Utöver trampoliner finns olika spel, bollaktiviteter, multiarena för olika sporter, parkour-avdelning, hinderbanor, klättrväggar, en rutschbana, en stång där man tävlar om att slå ner varandra och en skyrider. Vid trampolinerna finns foam pits med mjukt underlag som underlättar om man landar fel efter en volt. Vid varje attraktion finns en skylt med instruktioner och i anläggningen finns även instruktörer som hjälper till om de har möjlighet. Det anordnas även Jump School som är en utbildning i tre nivåer med instruktör.

På Leos lekland finns olika attraktioner som barnen kan röra sig mellan. De yngsta barnen kan öva på motorik och får särskilda instruktioner om hur det kan göras vid inträde. För lite äldre barn finns studsmattor, trehjulingar, klättrväggar, en löpbana och sportarenor där man kan spela basket, fotboll, innebandy, handboll och göra cirkelträning. Leos Sport Kidz anordnas varje vecka under en termin, alternativt i lägerform under loven, och där får barnen prova på olika sporter. Utöver attraktionerna finns även en bistro. Inredningen är fast monterad med bultar och kan inte flyttas runt i lokalen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

En eller flera byggnader

Den första frågan i målet är om byggnadskroppen på fastigheten X 9:188 ska anses bestå av en eller flera byggnader.

Det saknas närmare regler i fastighetstaxeringslagen (1979:1152), FTL, om vad som utgör en byggnad. Av Skatteverkets föreskrifter SKVFS 2021:11, som gällde vid förenklad och särskild fastighetstaxering 2022, framgår bland annat följande. Varje byggnadskropp ska anses som en byggnad om inte annat anges. Är en byggnadskropp uppdelad genom väggar som skär lodrätt genom

byggnadskroppen i två eller flera självständigt fungerande enheter ska varje del av byggnadskroppen indelas som en särskild byggnad. Med väggar som skär lodrätt genom byggnadskroppen avses en lodrät vägg från golv till tak genom byggnadskroppens samtliga våningsplan utan förskjutning.

Det saknas stöd i FTL och de aktuella föreskrifterna för Skatteverkets inställning att det måste vara fråga om sammanbyggda byggnader för att byggnadskroppen ska kunna delas in i olika byggnader. Det finns inte heller stöd för uppfattningen att en byggnad som är uppdelad genom innerväggar inte kan utgöra flera byggnader. Skatteverkets argumentation bygger på ett rättsligt ställningstagande från Skatteverket. Förvaltningsrätten konstaterar att rättsliga ställningstagande saknar bindande verkan (RÅ 2003 ref. 77, se även bl.a. Kammarrätten i Stockholms dom den 13 juni 2024 i mål nr 76-24 och 3430-24).

Av utredningen i målet framgår att de olika anläggningarna utgör självständigt fungerande enheter med egen teknik och egen ingång. Skiljeväggarna utgörs av beständiga väggar som skär lodrätt från golv till tak och det saknas möjlighet att röra sig mellan enheterna inuti byggnaden. Det har inte heller framkommit att innerväggarna kan omdisponeras genom enkla åtgärder. Förvaltningsrätten anser därmed att förutsättningarna för att dela in den aktuella byggnadskroppen i tre delar, som vardera inrymmer en trampolinanläggning, ett lekland och en padelhall, är uppfyllda.

Övervägandepincipen tillämpas enligt fastighetstaxeringssystemet först efter att det har fastställts vilka byggnader som finns på fastigheten. Den har därför inte någon inverkan på den aktuella frågan (se Kammarrätten i Stockholm ovan nämnda dom i mål nr 76-24 m.fl.). Vad Skatteverket anför i den delen medför således inte någon annan bedömning.

Indelning av byggnad

Den andra frågan i målet är hur byggnaderna ska indelas vid fastighetstaxering. Skatteverket har indelat hela byggnadskroppen som hyreshusenhet och bolaget gör gällande att samtliga byggnader uppfyller rekvisiten för att indelas som specialbyggnad, eller i vart fall som övrig byggnad.

Specialbyggnad

Av 2 kap. 1 § FTL framgår att byggnader ska indelas i byggnadstyper och mark i ägoslag på sätt som anges i 2-4 §§. Som hyreshus indelas enligt 2 kap. 2 § FTL byggnad som är inrättad till bostad åt minst tre familjer eller till kontor, butik, hotell, restaurang och liknande. Som specialbyggnad, bad-, sport- och idrottsanläggning indelas byggnad som används för bad, sport, idrott och liknande, om allmänheten har tillträde till anläggningen.

Av förarbeten framgår att avgörande vid bedömningen av skattefrihet skulle vara byggnadens användningssätt och att det skulle vara fråga om ett så stort värde för samhället att det bör medföra skattefrihet (SOU 1979:32 s. 247 f.).

Byggnadstypen ska enligt 2 kap. 3 § FTL bestämmas med hänsyn till det ändamål som byggnad till övervägande del är inrättad för och det sätt som byggnad till övervägande del används på.

För att kunna indela fastigheten som specialbyggnad krävs således att den används på ett sätt som är till nytta för samhället. Då indelningen innebär skattefrihet, vilket utgör ett undantag från huvudregeln att alla fastigheter är skattepliktiga, bör bedömningen göras restriktivt.

Padelhall

Det är mellan parterna ostridigt att den byggnad som inrymmer en padelhall är en byggnad som används för sport och idrott, och annat har inte framkommit än att allmänheten har tillträde till anläggningen. Förvaltningsrätten finner inte skäl att göra någon annan bedömning. Förutsättningarna för att indela den som specialbyggnad är därmed uppfyllda och överklagandet ska bifallas i den delen.

Trampolinanläggning

Det saknas vägledande avgöranden från högre instans om hur trampolinanläggningar som den som nu är aktuell ska bedömas vid fastighetstaxering. Av ovan nämnda dom Kammarrätten i Göteborg i mål nr 1904-13 framgår att en anläggning för bland annat bangolf och bowling ansågs utgöra en specialbyggnad.

Förvaltningsrätten anser att den nu aktuella anläggningen saknar likheter med en träningsanläggning för gymnastik eller trampolin hoppning. Anläggningen är i stället inrättad som en nöjesanläggning. Det rör sig om olika stationer där besökarna i majoriteten av fallen utför hopp och volter på egen hand utan instruktör och inte om organiserad träning. Anläggningen innehåller även attraktioner som liknar tv-spel, en linbana, en rutschkana och en attraktion där syftet är att tävla om att knuffa ner varandra från en stång. Inslaget av rekreation och nöje får därmed anses överväga inslaget av sport och idrott. Det är inte tillräckligt att aktiviteten som utövas innebär fysisk aktivitet för att byggnaden ska anses uppfylla kraven för specialbyggnad. Då byggnaden således inte bedöms huvudsakligen vara inrättad för bad, sport, idrott eller liknande kan den inte indelas som specialbyggnad.

Lekland

Avseende Leos lekland anser förvaltningsrätten att anläggningen i huvudsak är inrättad för nöje och lek och att inslaget av sport och idrott är mycket begränsat, även om de aktiviteter som utövas innebär fysisk aktivitet för besökarna. Det finns därmed inte heller förutsättningar för att indela den delen av byggnaden som specialbyggnad.

Övrig byggnad

Fråga är då om de byggnader som inrymmer trampolinanläggning och lekland ska taxeras som övrig byggnad.

Som hyreshus ska sådana byggnader indelas för vilka ett hyresvärde kan bestämmas. Annat har inte framkommit än att det är möjligt att bestämma ett hyresvärde för byggnaderna som inrymmer trampolinanläggning och lekland. De anläggningar som finns i byggnaderna har förvisso inneburit en del särskilda installationer. Dessa är emellertid inte att jämföra med sådana installationer som finns i ett djursjukhus. Det har inte heller framkommit några andra skäl till att indelning och värdering av byggnaderna som hyreshus skulle medföra ett felaktigt taxeringsvärde. Skatteverket har således haft fog för sitt beslut att indela byggnaderna som hyreshus och överklagandet ska avslås i den delen.

Ersättning för kostnader

Av 17 kap. 7 § FTL och 43 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) framgår att den som i ett mål har haft kostnader för ombud, biträde, utredning eller annat som denne skäligen har behövt för att ta till vara sin rätt har, efter ansökan, rätt till ersättning om den sökandes yrkanden bifalls helt eller delvis,

målet avser en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen, eller det finns synnerliga skäl för ersättning.

Bolaget har begärt ersättning för ombudskostnader med 181 500 kr baserat på ett arvode om 3 000 kr per timme. Bolaget har vunnit delvis bifall till sina yrkanden och har därför rätt till ersättning för skäligen kostnader i målet. Av ingiven kostnadsspecifikation framgår inte hur stor del av yrkad ersättning som avser de olika frågorna i målet. Förvaltningsrätten bedömer att skälig ersättning för ombudskostnader uppgår till 25 000 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (FR-13)

Bertil Idarsson

Rådman

I avgörandet har även den värderingstekniska ledamoten Lina Hägg och nämndemännen Bo Nilsson och Marie von Below deltagit. Rätten är enig.

Andrea Ingerskog har föredragit målet.

Datum
2023-04-19Diarienummer
8-1897104/481

C4 Shopping Fastighet 4 AB

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I ABMÖINKOM: 2023-04-19
MÅLNR: 4269-23
AKTBIL: 2**Ägare**

Person-/organisationsnummer	Ägare den 1 januari till (andel)
556987-7037	1/1

Skatteverket omprövar förenklad fastighetstaxering 2022 enligt nedan.
Omprövningsbeslutet ersätter tidigare beslut om fastighetstaxering 2022.

Taxeringsenhet

Fastighetsbeteckning	Kommun	
X 9:188	Kristianstad	
Typ av taxeringsenhet		
325 Hyreshusenhet, lokaler		
Taxeringsenhetsnummer	Areal, m ²	Ägarens benämning eller liknande
744137-7	22202	

Taxeringsvärde

Taxeringsvärde, kr	- varav delvärden, kr	
	mark	byggnad
58 200 000	11 200 000	47 000 000

Beslutet har fattats av Katarina Kron, förordnad som särskilt kvalificerad beslutsfattare.

AVSLAG. Beslut i bilaga./Katarina Kron

Byggnad

Egen benämning eller liknande X 9:188	Nybyggnadsår	2019
Byggnad nr	1	Om- eller tillbyggnad år
	Värdeår	2019

Mark till lokaler

Lokalmark nr (värderingsenhet nr)	1	Egen benämning eller liknande		
Hör till byggnad nr	1	Byggrätt ovan mark, m ² (BTA)	8 125	
Riktvärde, 1 000-tal kr	11 200	Justering, 1 000-tal kr	Värde, 1 000-tal kr	11 200

Lokaler

Lokaler nr (värderingsenhet nr)	1	Hör till byggnad nr	1			
Uthyrda						
Årshyra, 1 000-tal kr	6 817	Lokalarea, m ² (LOA)	7 209			
Total årshyra, 1 000-tal kr Lokaler	6 817	Riktvärde, 1 000-tal kr	47 000	Justering, 1 000-tal kr	Värde, 1 000-tal kr	47 000

Värdeområde (där fastigheten ligger)

Du kan se värdeområdet i e-tjänsten Värdeområden och riktvärdekartor.
1290023

Underskrift

Handläggare
Katarina Kron

Om du inte är nöjd med beslutet

Du kan begära omprövning hos Skatteverket, eller överklaga beslutet till förvaltningsrätten.	Senast under femte året efter fastighetstaxeringsåret kan du överklaga eller begära omprövning av det här beslutet.
Det gör du skriftligt. Skrivelsen ska vara undertecknad av dig. Om du anlitar ombud kan i stället ombudet underteckna skrivelsen, fullmakt i original ska då bifogas.	Om du begär omprövning: Skrivelsen ska lämnas eller sändas till Skatteverket.
I skrivelsen ska du ange - om du begär omprövning eller om du överklagar, - vilket beslut du vill ha ändrat (ange fastighets- taxeringsår och taxeringsenhetsnummer), - hur du vill att beslutet ska ändras, - de omständigheter eller bevis som du vill föra fram, - ditt person-/organisationsnummer, - din postadress och helst telefonnummer på dagtid.	Om du överklagar: Du ska ange "Till förvaltningsrätten" i skrivelsen, men du ska sända skrivelsen till Skatteverket. Om du fått del av det här beslutet senare än oktober månad femte året efter fastighetstaxeringsåret, kan du i vissa fall ändå ha två månader på dig att begära omprövning eller överklaga. Mer information om detta kan du få hos Skatteverket.

Du kan få mer information om fastighetstaxeringen hos Skatteverket.
Gå in på www.skatteverket.se/hyreshus eller ring [redacted].

Län	Kom	Fastighetsbeteckning	SKR-kod	Taxeringsenhetsnr	Sida
12	90	[redacted]	[redacted]	744137-7	2 (2)

Katarina Kron
[REDACTED]**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I MALMÖINKOM: 2023-04-19
MÅLNR: 4269-23
AKTBIL: 3**AVSLAG**

Eftersom Skatteverkets beslut har överklagats ska Skatteverket ompröva beslutet. Skatteverket ändrar inte det överklagade beslutet med hänsyn till vad som nedan anförs. Ärendet har tillsammans med ersättningsyrkandet överlämnats till Förvaltningsrätten i Malmö för fortsatt handläggning. Har ni något ytterligare att anföra ska ni därför vända er dit.

BESLUT

Skatteverket ändrar inte det överklagade beslutet.

Skatteverket beslutar att inte indela delar av byggnadskroppen som egna byggnader.

Skatteverket beslutar att inte indela byggnaden med tillhörande tomtmark som skattebefriad specialenhet, bad-, sport- och idrottsanläggning.

Skatteverket beslutar att inte indela byggnaden som övrig byggnad.

YRKANDEN OCH GRUNDER

Ni har överklagat Skatteverkets grundläggande beslut som fattades vid den förenklade fastighetstaxeringen år 2022 avseende fastigheten X [REDACTED] 9:188 där Skatteverket beslutade att taxera byggnaden på fastigheten som hyreshusbyggnad.

Ni yrkar i första hand att byggnaden i dess helhet samt tillhörande tomtmark taxeras som en skattebefriad specialenhet, bad-, sport- och idrottsanläggning. I andra hand yrkar ni att de delar av byggnaden som kan bedömas utgöra bad-, sport och idrottsanläggning samt tillhörande tomtmark, taxeras som en skattebefriad specialenhet. Ni yrkar också att byggnaden eller den del av byggnaden som inte bedöms utgöra en skattebefriad specialenhet, samt tillhörande tomtmark, taxeras som övrig byggnad.

Till grund för yrkandet om indelning i byggnadstyp special anger ni att samtliga hyresgäster, LePadel, Jumpyard och Leos lekland, vid beskaffenhetstidpunkten använde sina lokaler för sport, idrott eller liknande samt att allmänheten har tillgång till dessa anläggningar, och att byggnaden därför ska indelas som byggnadstypen bad-, sport och idrottsanläggning enligt fastighetstaxeringslagen (FTL) 2 kap. 2 §. Ni hänvisar härvid också till den s.k. övervägandepincipen i FTL 2 kap. 3 §.

Till grund för andrahandsyrkandet om uppdelning av byggnaden i flera delar uppger ni att byggnaden har en lokalarea om 7 209 kvm, att den nyligen är uppförd, att det finns skiljeväggar mellan de tre lokalerna i byggnaden och att skiljeväggarna har byggts upp i samband med att

Katarina Kron
**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT**

byggnaden har färdigställts. Ni hänvisar härvid till Skatteverkets föreskrifter (SKVFS) 2021:11 1 §.

Till grund för ert alternativyrkande att indela byggnaden eller del av byggnaden med tillhörande tomtmark, som inte bedöms utgöra specialenhet, till övrig byggnad anför ni att byggnaden inte är ett hyreshus och inte heller uppfyller kriterierna för indelning i någon annan byggnadstyp och därför ska hänföras till restposten övrig byggnad, FTL 2 kap. 2 §.

Ni yrkar även ersättning för ombudskostnader.

Ni utvecklar grunderna och redogör därvid närmare för samtliga hyresgästers verksamhet i byggnaden. Ni försöker också definiera betydelsen av bad, sport, idrott och liknande vad beträffar dess innebörd för fastighetstaxeringen och stödjer er därmed på Riksidrottsförbundets beskrivning av idrott. Ni menar också att barn kan hålla på med idrott och att idrotten då bör bedrivas i lekfulla former.

Ni hänvisar vidare till FN:s barnkonvention artikel 31 om barns rätt till lek, vila och fritid, samt påstår att en åtskillnad mellan byggnader där barn respektive vuxna utövar idrott innebär åldersdiskriminering.

Vidare hänvisar ni till vissa domstolsavgöranden, och gör därvid jämförelser med definitionen av idrottslig verksamhet inom mervärdesskattens område, en definition ni menar är snävare än FTL:s definition av *bad, sport, idrott och liknande*.

Ni betonar syftet med skattebefrielsen för byggnader som används för bad, sport, idrott och liknande och hänvisar till uttalanden i förarbetena till FTL. Ni pekar också på den samhällsförändring som skett sedan FTL:s tillkomst, främst med avseende på det ökande stillasittandet bland barn vilket lett till att övervikt blivit allt vanligare. Detta medför i sin tur allvarliga bieffekter i form av högre risk för olika typer av sjukdomar såsom diabetes, hjärt- och kärlsjukdomar och cancer.

MOTIVERING

1 De rättsliga frågorna

Era yrkanden aktualiserar frågan om en byggnadskroppas uppdelning i flera byggnader, samt frågan om vilken byggnadstyp som byggnaden eller byggnaderna ska indelas i. Båda dessa frågor är av central betydelse i fastighetstaxeringen.

Vid fastighetstaxering ska fastigheter och egendom som omfattas av fastighetstaxeringens egendomsbegrepp taxeras, FTL 1 kap. 1 § st. 2. Med fastigheter i fastighetstaxeringen avses det civilrättsliga fastighetsbegreppet såsom det definieras i jordabalken (JB). Därutöver ingår i fastighetstaxeringens egendomsbegrepp viss lös egendom, FTL 1 kap. 4 §.

Katarina Kron
**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT**

När man utifrån detta egendomsbegrepp konstaterat vad som utgör den taxeringsbara egendomen ska denna indelas i byggnader och mark enligt bestämmelserna i FTL 2 kap. Av FTL 2 kap. 2 § framgår att byggnader ska indelas i vissa byggnadstyper. Av FTL 2 kap. 3 § framgår att byggnadstypen därvid ska bestämmas med hänsyn till det ändamål som byggnad till övervägande del är inrättad för och det sätt som byggnad till övervägande del används på. Av FTL 7 kap. 3 § 1 st. framgår att för byggnader och ägoslag som avses i 8-15 kap. ska taxeringsvärde bestämmas med utgångspunkt i riktvärden.

En byggnads indelning i byggnadstyp är således ett *grundläggande moment* i fastighetstaxeringen. Indelningen i byggnadstyp styr valet av värderingsmodell och det är av stor vikt att byggnadsindelningen görs korrekt för att tillämpningen av reglerna i FTL ska leda till ett korrekt och åsyftat taxeringsvärde.

Då FTL förutsätter att man utgår från en viss bestämd, definierad byggnad vid indelning av en byggnad i byggnadstyp, måste man inför byggnadstypsindelningen även ta ställning till *vilken egendom som utgör en och samma byggnad*. Det är varje sådan byggnad för sig som blir föremål för indelningen i byggnadstyp. Denna fråga måste avgöras innan det grundläggande momentet att indela byggnaden i byggnadstyp enligt FTL kan ske.

2 Uppdelning av en byggnadskropp i flera byggnader

2.1 Att åstadkomma ett rättvisande taxeringsvärde - betydelsen av korrekta och ändamålsenliga definitioner

I FTL 1 kap. 2 § anges att vid fastighetstaxering ska iakttas att taxeringarna blir överensstämmande med föreskrifterna om fastighetstaxering, samt likformiga och rättvisa. Fastighetstaxeringssystemet och möjligheten att nå det resultat som avses med fastighetstaxeringen bygger till stor del på en riktig tillämpning av definitionerna i FTL och de avgränsningar de är avsedda att medföra. Det handlar om att göra en såväl materiellt korrekt indelning i byggnadstyp som att göra en riktig *bestämning av den egendom som utgör den enskilda enbet byggnad* som därvid ska indelas. Fastighetstaxeringens begreppsbestämningar och nomenklatur är därför av avsevärd betydelse för taxeringen, se t.ex. *Lagkommentar om Fastighetstaxering, Avd. 1, kap. 1, avsnitt I, Norstedts Juridik*.

Innan tillkomsten av FTL kunde taxeringsvärde åsättas separat för såväl skattepliktiga som skattefria delar av en byggnad. Reglerna kunde således få till effekt att olika delar av en byggnad, som användes eller var inrättade för sinsemellan olika ändamål, behandlades olika i skattehänseende. Denna lagteknik var föremål för kritik under många år, då den ansågs invecklad och medförde praktiska tillämpningsproblem. En genomgripande förändring av indelningsreglerna genomfördes därför till den ordning för byggnadsindelning som gäller idag, där varje byggnad *i sin helhet* ska indelas i en byggnadstyp enligt övervägandepincipen, och därmed också bli antingen helt skattefri eller helt skattepliktig. Denna nya reglering tillkom i förenklingssyfte och innebar att man frångick möjligheten att taxera vissa utrymmen i en byggnad för sig, SOU 1979:32 s. 225-226, prop. 1979/80:40 s. 70-71.

Katarina Kron
OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT

För att taxeringarna ska bli överensstämmande med de egentliga fastighetstaxeringsreglerna, dvs. FTL och Skatteverkets föreskrifter (SKVFS), krävs också kännedom om författningar som ligger till grund för olika fastighetstaxeringsregler. I materiellt hänseende har flertalet fastighetsrättsliga regler stor betydelse för fastighetstaxeringen, t.ex. jordabalken (JB), plan- och bygglagen (PBL), och fastighetsbildningslagen (FBL).

För att åstadkomma det åsyftade taxeringsvärdet krävs därutöver också tillämpning av vissa rättsliga begrepp och definitioner utanför den egentliga fastighetstaxeringen. Exempel på ett begrepp som inte finns definierat i FTL, eller i skatterätten överhuvudtaget, är byggnadsbegreppet.

2.2 Byggnadsbegreppet

Det finns ingen legaldefinition av begreppet byggnad i FTL. Vid fastighetstaxeringen utgår man istället från den civilrättsliga definitionen av byggnad såsom den har utvecklats i praxis i anslutning till JB.

I JB 2 kap. 1 § behandlas vad som utgör s.k. allmänna fastighetstillbehör. Som sådana fastighetstillbehör räknas *byggnader*, ledningar, stängsel och andra anläggningar som har anbragts inom fastigheten för *stadigvarande* bruk, på rot stående träd och andra växter samt naturlig gödsel.

PBL, som är en lag av offentligrättslig karaktär, och som är styrande för kommuners beviljande av bygglov för uppförande av byggnad, definierar byggnad som en *varaktig konstruktion* som består av tak eller av tak och väggar och som är *varaktigt placerad* på mark eller helt eller delvis under mark eller är *varaktigt placerad* på en viss plats i vatten samt är avsedd att vara konstruerad så att människor kan uppehålla sig i den, 1 kap. 4 §.

Avseende ett byggnadsverks tekniska egenskaper stadgas vidare i PBL 8 kap. 4 § p. 1 att ett byggnadsverk ska ha de *tekniska egenskaper* som är väsentliga i fråga om bärförmåga, stadga och *beständighet*.

Byggnadsbegreppet är ett tämligen vidsträckt begrepp som kan variera något mellan olika sakområden. Exempelvis kan nämnas att FTL:s byggnadsbegrepp är vidare än PBL:s byggnadsbegrepp.

Gemensamt för olika sakområden vid bestämning av vad som ska anses utgöra *byggnad*, är dock att stor vikt fästs vid att byggnaden ska vara av *stadigvarande karaktär ifråga om såväl uppförande som konstruktion*. Om man kan tala om kärnegenskaper för en byggnad förefaller dessa vara *beständighet* och *varaktighet* – att byggnaden är av någotsånär permanent och stadigvarande karaktär verkar vara något av en grundförutsättning på de områden där byggnad är ett relevant begrepp.

Katarina Kron
OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT

2.3 En eller flera byggnader? Skatteverkets föreskrift och ställningstagande

Som framgått ovan måste man innan man kan avgöra byggnadstyp enligt FTL, ta ställning till vad som utgör *den enskilda byggnaden*, dvs. vad som ska vara föremål för byggnadsindelningen. Av central betydelse för yrkandena blir därför i detta ärende om den aktuella byggnadskroppen utgör en och samma byggnad i fastighetstaxeringen.

Den naturliga utgångspunkten som gäller i de flesta fall är att en byggnadskropp också utgör en enda byggnad. Detta eftersom en byggnadskroppens yttre gränser vanligen också sammanfaller med de yttre gränser (yttreväggar) för den byggnad som inryms i byggnadskroppen.

Det saknas dock en entydig civilrättslig definition av vad som skiljer *en* byggnad från två eller flera *sammanbyggda* byggnader.

Det är emellertid klart att med begreppet byggnad avses inte enbart hela byggnadskroppar, utan *i vissa fall* kan även en del av en byggnadskropp utgöra en byggnad i FTL:s mening, se t.ex. prop. 2003/04:18 s. 18-20. Här anges bl.a. radhus- och hyreshuskomplex som sträcker sig över flera fastigheter. När det gäller radhusen så har det i praxis konstaterats att då dessa ligger på en och samma fastighet ska de anses bestå av *sammanbyggda* småhus och det saknar härvidlag betydelse om småhusen är avskilda genom bärande väggar eller endast genom mycket enkla skiljeväggar, RÅ 85 1:87.

Till stöd för bedömningen av vilken egendom som ska utgöra en och samma byggnad har Skatteverket utfärdat en *föreskrift*. Huvudregeln om att varje byggnadskropp ska anses som en byggnad framgår av 1 §.

Av Skatteverkets *ställningstagande* ”Indelning av byggnadskropp i en eller flera byggnader”, framgår att vid bedömningen av hur många byggnader som en byggnadskropp ska anses bestå av är utgångspunkten hur byggnadskroppen byggnadstekniskt/arkitektoniskt är utformad.

SKVFS 2021:11

”Varje byggnadskropp ska anses som en byggnad, om inte annat anges i andra stycket.

Är en byggnadskropp uppdelad genom väggar som skär lodrätt genom byggnadskroppen i två eller flera självständigt fungerande enheter ska varje del av byggnadskroppen indelas som en särskild byggnad. Ligger byggnadskroppen på flera fastigheter ska byggnadskroppen indelas i särskilda byggnader i enlighet med fastighetsindelningen.

Med väggar som skär lodrätt genom byggnadskroppen avses en lodrätt vägg från golv till tak genom byggnadskroppens samtliga våningsplan utan förskjutning.”

Katarina Kron
**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT***Skatteverkets ställningstagande Indelning av byggnadskropp i en eller flera byggnader, dnr 8-1866706*

”En byggnadskropp utgör normalt sett en och inte flera byggnader. I de fall en byggnadskropp består av två eller flera *sammanbyggda byggnader* vilka utgör självständigt fungerande enheter och som har avskilts från varandra genom väggar som skär lodrätt genom byggnadskroppen, ska dock varje sådan del betraktas som en byggnad. Med väggar som skär lodrätt genom byggnadskroppen avses en lodrät vägg från golv till tak genom byggnadskroppens samtliga våningsplan utan förskjutning.

Vid bedömningen av hur många byggnader som en byggnadskropp ska anses bestå av är utgångspunkten hur byggnadskroppen *byggnadstekniskt/arkitektoniskt* är utformad. Detta innebär att då utrymmen i en byggnadskropp omdisponeras genom att avskiljande innerväggar byggs upp kommer inte antalet byggnader ändras, detta eftersom byggnadskroppen i dessa fall inte kan anses bestå av två eller flera sammanbyggda byggnader.”

2.4 Stadigvarandekriteriet kontra flexibilitet - utgångspunkten är byggnadskonstruktionen

Som framgått ovan är det vid fastställande av vad som ska anses utgöra *byggnad*, centralt att byggnaden är av permanent och stadigvarande karaktär. Det är denna beständiga enhet *byggnad*, som i de flesta fall är samma enhet som byggnadskroppen, som ska indelas i en byggnadstyp.

Undantaget i föreskriften som avser att en byggnadskropp kan anses utgöra flera byggnader då byggnadskroppen är uppdelad genom lodräta väggar, tar alltså sikte på förhållandet när olika byggnader byggts samman till en byggnadskropp, eller då byggnadskroppen ursprungligen har uppförts och konstruerats på ett sådant sätt att den får anses bestå av två eller flera sammanbyggda byggnader. När byggnader är sammanbyggda eller ursprungligen uppförda som olika byggnader på detta sätt kan man också iaktta förekomsten av en lodrät vägg mellan byggnaderna. Väggen återfinns på samma ställe där byggnadernas respektive ytterväggar skulle gått om man inte byggt samman de olika byggnaderna.

Modern byggnadsteknik medger flexibla konstruktioner som är vanligt förekommande för lager- och logistikbyggnader samt byggnader i handelsområden som är uppförda i ett plan. Byggnadstekniskt är sådana byggnader ofta utformade med bärande pelare för att stödja den gemensamma takkonstruktionen. Pelarna är punktbelastade och jämnt fördelade över byggnadens golvyta. Detta ger möjlighet att avskilja utrymmen inne i byggnaden genom att placera enklare väggar mellan de bärande pelarna. Denna typ av konstruktion medger en flexibilitet för byggnadens användning, vilket medför fördelar för fastighetsägaren då denne med enkla medel kan anpassa och avdela olika utrymmen i byggnaden utifrån olika hyresgästers verksamhet och behov av utrymme.

Katarina Kron
**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT**

Även om denna byggnadsteknik innebär fördelar från ett uthyrarperspektiv är det inte avsett att olika utrymmen inom en byggnadskropp ska kunna bilda olika ”byggnader” utifrån hur fastighetsägaren för tillfället väljer att disponera ytorna i byggnaden. Att exempelvis flytta väggar inom byggnadskroppen för att skapa nyttjandeenheter ändrar inte antalet byggnader och vad som bedöms utgöra den faktiska, beständiga byggnaden i fastighetstaxeringen.

Som angetts ovan är en korrekt bestämning och avgränsning av vad som utgör *en byggnad* nödvändig för att kunna tillämpa de byggnadsindelningsregler och efterföljande värderingsregler som FTL anger för att uppnå fastighetstaxeringens övergripande mål om en korrekt och rättvisande taxering. Det måste därför, som föreskriften ger uttryck för, krävas att del av byggnadskroppen är av så pass beständig karaktär att det är rimligt att tala om olika byggnader.

2.5 Skatteverkets bedömning

Här aktuell byggnad började uppföras 2017 och byggnaden var färdigställd 2019.

Av uppgifter och av ritningar som ni lämnat inför det grundläggande beslutet framgår att en enda större byggnad uppförts på fastigheten. Ritningarna visar tydligt att byggnadskroppen utgör en enda byggnad.

Byggnaden var vid beskaffenhetstidpunkten uppsektionerad med lodräta väggar utifrån de tre hyresgästernas användning.

Byggnadskroppen består konstruktionsmässigt inte av flera sammanbyggda byggnader utan det framgår av ritningarna att det handlar om att en och samma byggnadskropp har avdelats i olika nyttjandeenheter.

I enlighet med huvudregeln i SKVFS 2021:11 ska byggnadskroppen därför anses utgöra en enda byggnad.

Den sålunda definierade byggnaden ska därför *i sin helhet* indelas i någon av de byggnadstyper som anges i FTL 2 kap. 2 § utifrån hur byggnaden till övervägande del är använd och inrättad, FTL 2 kap. 3 §.

Katarina Kron
**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT**

3 Byggnadstypen specialbyggnad, bad-, sport- och idrottsanläggning

3.1 Gällande rätt

I FTL 2 kap. 2 § anges att en byggnad som används för bad, sport, idrott och liknande ska indelas som specialbyggnadstypen bad-, sport och idrottsanläggning, om allmänheten har tillträde till anläggningen.

Av FTL 2 kap. 3 § framgår att byggnadstypen ska bestämmas med hänsyn till det ändamål som byggnaden till övervägande del är inrättad för och det sätt som byggnad till övervägande del används på.

Då indelningsgrunden för specialbyggnadstypen bad-, sport- och idrottsanläggning således är hur byggnaden används, blir avgörande för om byggnaden ska indelas till specialbyggnad om den verksamhet som bedrivs i byggnaden kan karaktäriseras som sådan allmännyttig sport eller idrott som förutsätts för skattebefrielse i FTL. Byggnaden ska också till övervägande del användas för detta ändamål.

3.2 Specialbyggnadsregleringens ursprung och motiv - samhällsnyttigt ändamål - sundhetsvård

Huvudregeln i FTL är att alla fastigheter är skatte- eller avgiftspliktiga, FTL 3 kap. 1 §. Specialbyggnadsregleringen är ett undantag från denna huvudregel, FTL 3 kap. 2 §. För indelning till specialbyggnad gäller för samtliga elva undergrupper av byggnadstypen den centrala förutsättningen att byggnaden ska användas för ett samhällsnyttigt ändamål.

Specialbyggnadstypen infördes som en särskild byggnadstyp vid FTL:s tillkomst. Regleringen innebar en minskad betydelse av ägarsubjektet, dvs. att endast särskilt angivna ägare kunde godtas som ägare av skattefri egendom, vilket var den ordning som i princip tidigare gällt. Denna koppling till ägaren hade nämligen inneburit att om en byggnad använts för ett samhällsnyttigt ändamål som i och för sig ansågs kunna medföra skattefrihet, t.ex. en sporthall, men inte ägts av stipulerad krets av skattebefriade ägare, så blev byggnaden skattepliktig. Detta upplevdes vara ett önskat och orättvist resultat, se resonemang i SOU 1979:32 s. 269-270.

Definitionerna av de byggnader som skulle klassificeras som specialbyggnad skulle alltså i fortsättningen inte fokusera på ägarsubjektet utan istället utformas så att byggnadernas användningssätt för samhällsnyttiga ändamål medförde att byggnaderna skulle undantas från skatteplikt, SOU 1979:32 s. 247 ff. Det var således det samhällsnyttiga ändamålet som byggnaderna främjade, som för sportanläggningarnas del tidigare hade benämnts sundhetsvård,

Katarina Kron
**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT**

som föranledde befrielse från skatteplikt. Även om man vid FTL:s tillkomst avsåg att släppa kopplingen till stat och kommun som ägare, och därmed utvidga skattefriheten och i viss mån acceptera privata ägares kommersiella intressen, uttalades samtidigt att de flesta sport- och idrottsanläggningar som skulle komma ifråga för skattefrihet torde ägas av kommunen. Om det senare skulle visa sig att omfattningen av sådana anläggningar påtagligt skulle öka och att detta kunde antas hänga samman med skattefriheten, fanns det anledning att ompröva skattefriheten, SOU 1979:32 s. 248-249.

Uttalandena i förarbetena är relativt knapphändiga men det framgår tydligt att man med samhällsnytta ifråga om bad-, sport- och idrottsanläggningar avsåg fysisk sundhetsvård och meningsfull fritid. Man får förmoda att man ansåg att det var ganska okomplicerat att bedöma vilka typer av byggnader som kunde komma ifråga för skattefrihet - som byggnader som kunde komma ifråga som sådan skattefri bad-, sport- och idrottsanläggning nämndes idrottshall, ishall, simhall, idrottsplats och raststugor, SOU 1979:32 s. 271.

4 Definitionen av bad, sport, idrott för olika rättsområden

Vad som ska anses utgöra bad, sport, idrott har varit föremål för gränsdragningsfrågor inom olika rättsområden. Särskilt vad avser nyare företeelser har det blivit nödvändigt att göra gränsdragningar mellan vad som ska anses utgöra sport, idrott och vad som istället ska anses vara annan verksamhet.

4.1 Definitionen av idrottslig verksamhet för mervärdesskatt – lokaler eller anläggningar för lek

På mervärdesskatteområdet har gränsdragningen mellan idrottslig verksamhet och nöje/rekreation kommit att fokuseras på om en aktivitets syfte i allmänhet varit att bedriva sport eller idrott eller om nöjesinslaget varit det dominerande. Om nöjesinslaget varit dominerande har verksamheten inte kunnat beläggas med den lägre skattesats som gäller för idrottslig verksamhet. I prop. 1996/97:10 diskuterades definitionen av sport och idrott. Man angav att det framför allt är svårt att avgöra vad som är sport/idrott och vad som i stället är rekreation/förströelse. Att utnyttja en simhall för simning får anses som sport eller idrott medan ett besök på ett äventyrsbad måste ses som rekreation. På samma sätt kan inte go-cartåkning på t.ex. ett tivoli anses som sport eller idrott.

Den finns fysiska aktiviteter som huvudsakligen präglas av lek som utövas i särskilda anläggningar. Sådana anläggningar riktar sig normalt endast till barn. Det är anläggningar där

Katarina Kron
**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT**

besökarna utövar fysiska aktiviteter med hjälp av många olika anordningar och utrustningar som kan användas för fri lek, t.ex. klätterställningar, klätterrövar, lianer, rutschkanor, repstegar, gungor, skumgummimattor, studs mattor, cykelbanor för trehjulringar, och banor eller planer med utrustning för olika bollsporter.

Anläggningar för lek, sport och rörelse som endast riktar sig till barn och ungdomar (s.k. lekland eller lek- och multisportanläggningar) har prövats i två mål. Anläggningarna hade ett stort antal stationer där olika fysiska aktiviteter kunde utövas. Enbart det förhållandet att besökarna på anläggningen ägnar sig åt fysisk aktivitet är inte tillräckligt för att den reducerade skattesatsen för idrottstjänster ska vara tillämplig. De aktiviteter som anläggningarna var inrättade för kunde huvudsakligen karakteriseras som nöje, förströelse och lek snarare än som idrottslig eller fysisk träning. Verksamheten ansågs därför inte utgöra idrottslig verksamhet, RÅ 2009 not. 145 och HFD 2019 not. 32.

Inte heller s.k. äventyrsbad har bedömts utgöra idrottslig verksamhet i mervärdesskattesammanhang.

I ett mål från HFD, 5548-16, fastställdes ett förhandsbesked från Skatterättsnämnden. Anläggningen ifråga, en trampolinpark, bedömdes till sin karaktär huvudsakligen präglas av att ge besökarna möjlighet att nyttja den för att utöva sport och fysisk träning. Mervärdesskatt skulle därför tas ut med en skattesats om sex procent. Domstolen uttalade att anläggningen bestod av sju olika stationer där det vid samtliga bedrevs fysisk träning eller andra fysiska aktiviteter och i stort sett samtliga stationer var bemannade med en instruktör. Tillhandahållandet skiljde sig därmed, menade HFD, på ett avgörande sätt från den verksamhet som prövades i RÅ 2009 not. 145.

4.2 Skillnader mellan mervärdesskatt och fastighetsskatt

Mervärdesskatt och fastighetsskatt utgör olika skatterättsliga områden och skatteslag. Även om såväl den reducerade momsatsen på idrottslig verksamhet som den skattebefriande verkan för sportanläggningar i fastighetstaxeringen föranleds av en i grunden gemensam tanke om nyttighet, bör analogier i fråga om begrepp och definitioner göras med försiktighet på det skatterättsliga området.

I mervärdesskattehanseende utgår man vid bedömningen av en aktivitet som idrottslig verksamhet från den *genomsnittlige besökarens syfte med besöket* är att bedriva sport eller idrott, förenat med vissa krav på anläggningens utformande. Det finns därvid en presumtion att verksamheter som är anslutna till Riksidrottsförbundet utgör idrottslig verksamhet, under

Katarina Kron
**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT**

förutsättning att verksamheten bedrivs på det sätt som nedlemsförbundet ifråga har angett för den specifika idrottsgrenen.

Vad beträffar bestämningen av sport och idrott i *fastighetstaxeringen* är det centrala kriteriet för indelning av en byggnad till skattebefriad bad-, sport och idrottsanläggning, att den *specifika byggnaden* (till övervägande del) används för en verksamhet som till sin karaktär utgör *samhällsnyttig bad, sport, idrott eller liknande*.

Man utgår alltså från olika bedömningsgrunder för de olika skatteområdena, vilket möjligen kan förklaras med att mervärdesskatten är en omsättningsskatt som utgår vid *tillhandahållande (konsumtion) av tjänst*, medan beskattningen av fastighetsinnehav i grunden är en beskattning av *avkastning på investerat kapital*, dvs. en form av kapitalbeskattning.

Ni anför att mervärdesskattens definition av idrottslig verksamhet är snävare än den definition som används inom fastighetstaxeringen. Praxis inom mervärdesskatteområdet har på senare år utvecklats i en betydligt generösare riktning än vad som kan iakttas inom fastighetstaxeringen. Anledningen till den generösare bedömningen i mervärdesskattehänseende är bl.a EU:s mervärdesskattedirektiv (direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt). Detta direktiv har dock ingen bäring på fastighetstaxeringens område.

Definitionen av sport och idrott inom mervärdesskatten kan alltså inte ges en identisk innebörd för fastighetstaxeringen. En bedömning för det ena området kan inte utan vidare överföras och tillåtas ge effekt mellan de olika skatteområdena, då skattelagen har olika bedömningsgrunder och funktioner.

4.3 Bad, sport, idrott och liknande i FTL

Trampolinparker och lekland är en nyare företeelse i samhället. Det finns ingen vägledande dom från HFD *på fastighetstaxeringens* område avseende vad som utgör samhällsnyttig sport och idrott och den nödvändiga gränsdragning som måste göras mot annan verksamhet.

Det föreligger heller ingen bundenhet av mervärdesskattens bedömning av huruvida en verksamhet utgör sport och idrott vid beslut om indelning i byggnadstyper vid fastighetstaxeringen.

En självständig bedömning måste därför göras varvid specialbyggnadstypens speciella funktion som *undantagsreglering* i fastighetstaxeringen särskilt måste beaktas. En restriktiv tillämpning är påbjuden också pga. de farhågor som uttrycktes i förarbetena - om alltför många byggnader

Katarina Kron
**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT**

skulle komma att bli skattebefriade sportbyggnader kunde detta föranleda en revidering av den föreslagna utvidgningen av kretsen av skattebefriade sport- och idrottsbyggnader.

Den verksamhet som bedrivs i en byggnad som indelas som bad-, sport- och idrottsanläggning ska enligt Skatteverkets mening ligga i linje med det ursprungliga syftet om befrämjande av fysisk sundhetsvård. En rimlig utgångspunkt vid indelning till skattefri bad-, sport- och idrottsanläggning i fastighetstaxeringen är att det inte är tillräckligt att byggnaden används för olika fysiska aktiviteter.

Ni anger i ert överklagande att äventyrsbad bedöms som bad och indelas som specialbyggnad i fastighetstaxeringen. Detta är emellertid inte korrekt. Om ett äventyrsbad finns i samma byggnad som till övervägande del används för bad, sport eller idrott blir dock byggnaden i sin helhet indelas som specialbyggnad i enlighet med den s.k. övervägandeprincipen. Äventyrsbad utgör emellertid inte i sig specialgrundande yta.

Även om FTL talar om bad, sport, idrott eller liknande får man komma ihåg vad som allmänt gäller som förutsättning för att indela en byggnad som skattefri specialbyggnad, nämligen att byggnaden ska användas på ett sådant sätt som är att betrakta som *samhällsnyttigt*.

Skillnaden mellan vad som är idrottslig träning i allmänhet och vad som istället är förströelse, rekreation eller nöje kan vara liten. En byggnad som visserligen används för fysiska aktiviteter men där huvudsyftet med anläggningen är att erbjuda nöje, rekreation och underhållning kan emellertid inte indelas som en sådan byggnad som kan anses ha en sådan samhällsnyttig funktion som kan föranleda skattefrihet. Däremot har ägarsubjektet ingen självständig betydelse och inte heller det faktum att ägaren bedriver verksamheten med vinstsyfte.

4. 4 Skatteverkets bedömning

Här aktuell byggnad används för padelkort (370 kvm), lekland (4134 kvm) och trampolinpark (3200 kvm).

Det är ostridigt att padelkort innefattas av begreppet sport och idrott enligt fastighetstaxeringen. Vad avser användningen av ytorna som upptas av Leos lekland och JumpYard kan konstateras att den till stor del består av fri lek, spring och klättring, hopp i studs mattor, skumgummigropar och trampoliner, åk i sky rider och ninjabana etc. Verksamhetsutövarna erbjuder också diverse aktiviteter, kurser, barnkalas och matservice. Det finns möjlighet att hyra hela trampolinparken för privata evenemang.

Ändamålet med dessa typer av verksamheter är i första hand att erbjuda lek, nöje och rekreation och inte aktiviteter som kan betraktas som sport eller idrott. Ett samhällsnyttigt

Katarina Kron
**OBLIGATORISKT
OMPRÖVNINGSBESLUT**

ändamål kan förvisso till viss del vara föränderligt, och Skatteverket utesluter inte att nöje och rekreation kan utgöra inslag i en verksamhet med sport och idrott. En helhetsbedömning måste dock göras utifrån samtliga omständigheter i varje enskilt fall om byggnaden ifråga används för samhällsnyttig sport eller idrott.

Aktiviteterna som bedrivs i byggnaden är förvisso förenade med olika mått av fysisk aktivitet. Det förekommer även ett mindre inslag av det faktiska sportutövande som motiverade skattefrihet vid specialbyggnadsregleringens tillkomst, i form av den träningsverksamhet som bedrivs i trampolinparken samt padelsporten. Den fysiska aktiviteten är dock underordnad nöjesinslaget för merparten av aktiviteterna och den dominerande användningen av byggnaden måste därför anses vara för lekbetonade aktiviteter och för nöjes-, rekreations- och underhållningsändamål.

Enligt övervägandepincipen i FTL 2 kap. 3 § ska byggnadstypen bestämmas med hänsyn till det ändamål som byggnaden till övervägande del är inrättad för och det sätt som byggnaden till övervägande del används på.

Skatteverket anser inte att byggnaden till övervägande del används för verksamhet som kan karaktäriseras som samhällsnyttig sport och idrott på det sätt som avses i fastighetstaxeringslagens mening. Byggnaden ska därför inte indelas till bad-, sport- och idrottsanläggning.

Den exemplifiering av inrättande till kontor, butik, hotell, restaurang eller liknande som gäller för indelning i byggnadstypen hyreshus i FTL 2 kap. 2 § är inte uttömmande. Ytorna i här aktuell byggnad är av tydlig kommersiell karaktär och ska därför indelas i byggnadstypen hyreshus.

Byggnadstypen övrig byggnad utgör en restpost. I denna byggnadstyp indelas byggnad som inte ska utgöra någon annan byggnadstyp. Då byggnaden ska indelas i byggnadstypen hyreshus kan den inte också indelas som övrig byggnad.

Hur man överklagar

FR-13

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 2 månader

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Oftast är sista dagen för överklagande exakt 2 månader från det datum som tiden börjar räknas.

Exempel: Du fick del av beslutet den 21 december
→ tiden går ut den 21 februari.

Om samma datum inte finns i slutmånaden går tiden i stället ut på slutmånadens sista dag.

Exempel: Du fick del av beslutet den 31 december
→ tiden går ut den 28 februari.

Är sista dagen en lördag, söndag eller helgdag, mid-sommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

För enskild part går tiden för att anslutningsöverklaga ut 3 månader från beslutets datum.

För part som företräder det allmänna räknas 3 månader från det att den enskilda parten fick del av beslutet.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras och vilken ändring du vill ha.
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna också aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

- Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet. Mer information finns på www.domstol.se.

Hur man överklagar

KR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga det till Högsta förvaltningsdomstolen. Överklagandet ska skickas till kammarrätten. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 2 månader

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet.

I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen senast den dag tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Oftast är sista dagen för överklagande exakt 2 månader från det datum som tiden börjar räknas.

Exempel: Du fick del av beslutet den 21 december
→ tiden går ut den 21 februari.

Om samma datum inte finns i slutmånaden går tiden i stället ut på slutmånadens sista dag.

Exempel: Du fick del av beslutet den 31 december
→ tiden går ut den 28 februari.

Om sista dagen är en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

För enskild part går tiden för att anslutningsöverklaga ut 3 månader från beslutets datum. För part som företräder det allmänna räknas 3 månader från det att den enskilda parten fick del av beslutet.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Prövningstillstånd i Högsta förvaltningsdomstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta förvaltningsdomstolen ska pröva ett överklagande. Högsta förvaltningsdomstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas, eller
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller kammarrättens beslut. Det är därför viktigt att du i överklagandet tar med allt som du vill föra fram.

Så här gör du

1. Skriv kammarrättens namn, målnummer och beslutsdatum.
2. Förklara vilken ändring du vill ha och varför du tycker att beslutet ska ändras.
3. Förklara varför du anser att Högsta förvaltningsdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd ovan).

4. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till.
Förklara vad du vill visa med varje bevis.
Bifoga de skriftliga bevis du hänvisar till om de inte redan finns i målet.
5. lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. lämna aktuella och fullständiga uppgifter om hur domstolen kan nå dig: e-postadresser, postadresser, och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till kammarrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Kammarrätten kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet, och då står kammarrättens beslut fast.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar kammarrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta förvaltningsdomstolen.

Har du tidigare fått handlingar med förenklad delgivning kan även Högsta förvaltningsdomstolen skicka handlingar på detta sätt.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med kammarrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.